

Hvorledes man Genskaber Tillid til de Islamiske Tanker

Bismillahir Rabmanir Raheem

Med hensyn til hvordan vi løser dette problem, så er løsningen begrænset til at vende tilbage til punktet hvor fejlen opstod, for dermed at rette denne fejltagelse; der ligger ikke mere i det. Altså er muslimerne stadigvæk muslimer, trods deres nuværende tilstand. Deres *'Aqidah* er islamisk. Islam er stadigvæk, fundamentalt set, Bogen og Sunnah, ligesom den var på Allahs Sendebuds ﷺ tid. De udledte *Abkam Shar'iyah* er stadig som de var i tidsalderen, hvori de blev udledt, dvs. i Umayyadernes og Abbasidernes æraer. Og udledningsprocessen (*Ijtihad*) foregår, ligesom den gjorde i tiden, hvor kundskaberne for fundamentene i den islamiske jura (*Usul ul-Fiqh*) blev nedfældet. Der er ingen mangelfuldhed blandt muslimer i deres erkendelse af Islam, og der har heller ikke været nogen ændring i Islam. Derimod er der sket en rystelse i tilliden til de tanker og regler, som udspringer fra den islamiske *'Aqidah*. Og dette resulterede i en svækkelse i Ummah og i statens entitet. Dette førte desuden til statens nedlæggelse, og førte Ummah på destruktionsvej indtil den bragte den (Ummah) på afgrundens rand, tæt på udslettelsen. Derfor skal løsningen findes, ved at vende tilbage til punktet, hvor fejlen indtraf, dvs. ved at vi løser den rystede tillid til de tanker og regler, som udspringer fra den islamiske *'Aqidah*. Og det var dette chok, der nedlagde staten og næsten udslettede den islamiske Ummah. Løsningens formål er at genoprejs Ummah, og genetablere staten, for så at genoptage den islamiske livsstil og bære den islamiske *Da'wah* til verden. Dette er sagens og problemets kerne.

Nogen siger, at tilliden kommer fra overbevisningen om en tings korrekthed og sanddruelighed, og at denne overbevisning kommer via følelserne. Altså kommer overbevisningen til mennesket uden nogen beviser, og forsvinder fra mennesket uden beviser. Derfor opnås tilliden ikke med beviser og logik men ved at skabe en tillid, som opstår tilfældigt og som forsvinder tilfældigt. Udtalelsen er ugyldig og stemmer ikke (helt) overens med realiteten.

Det er rigtigt, tillid opstår fra overbevisningen om en tings korrekthed og sanddruelighed, dvs. gennem dens overensstemmelse med realiteten, eller den naturlige disposition (*fitrah*). Men den opstår via et bevis, som så bekræfter tingens korrekthed og sanddruelighed. Beviset kan være intellektuelt, og forbundet til følelserne, dvs. det rationelle bevis har bekræftet sagens korrekthed og sanddruelighed, og personen har en reel følelse vedrørende dens korrekthed og sanddruelighed. Eller han kan føle dens korrekthed og sanddruelighed, men uden et rationelt bevis til at bekræfte den; men ved at man gør dette gentagende gange, så kan man opnå en overbevisning og udvikle tillid til den. Altså fremkommer tilliden ikke tilfældigt og den forsvinder heller ikke tilfældigt. Den kommer derimod ved gentagne gange, at bevise, at tanken stemmer overens med realiteten, eller den naturlige disposition (*Fitrah*), intellektuelt eller følelsesmæssigt, dvs. ved gentagne gange, at bevise tingens korrekthed og sanddruelighed. Den forsvinder også ved, at man gentagne gange, beviser den tankes ukorrekthed og falskhed. Det er det der vil frembringe overbevisning, og det er også det der vil ryste tilliden, og få den til at forsvinde. Det betyder altså, at før man kan frembringe tilliden, så skal sagens korrekthed og sanddruelighed flytte sig fra det stadi hvor man bekræfter dens bevis, til stadiet hvor det er indlysende. Dette vil finde sted, ved gentagne gange, at bevise dens korrekthed og sanddruelighed med beviser, rationelt og via følelserne. Ligesom det er besværligt at frembringe tillid, specielt i en atmosfære af tvivl, så er det ligeledes besværligt at ryste tilliden, især i en atmosfære af *Iman* (dvs. hvor man diskuterer på basis af beviser).

Det var besværligt for *Kuffar*, dvs. vesterlændingene, at ryste tilliden til den islamiske *Shari'ahs* egnethed til at løse problemerne i den moderne tidsalder, når atmosfæren var gennemvæddet af *Iman*. Det er ligeledes ikke nemt for dem, der arbejder for Islam i en atmosfære af tvivl at genoprette tilliden til Islams egnethed, dvs. at grundfæste/konsolidere det islamiske synspunkt vedrørende livet, eller den særlige islamiske livsstil, som er den islamiske ideologi. Tilliden kan kun indplantes i muslimerne og resten af folkets sinde, via oprettelsen af det intellektuelle og følelsesmæssige bevis vedrørende de islamiske tanker, og de islamiske reglers korrekthed og sanddruelighed. Derfor skal det første skridt, hen imod restaurering af tilliden, for dermed at genoprejs Ummah og etablere staten, være, at de håndgribelige hændelser, og nuværende begivenheder, afspejler de islamiske tankers og reglers korrekthed, sanddruelighed, og egnethed. Det vil frembringe de intellektuelle og følelsesmæssige beviser, som vil frembringe overbevisning om denne korrekthed og sanddruelighed, som så vil skabe tilliden. Hvad angår hvordan disse hændelser skal afspejle dette, så vil det ske gennem overlevering

af den islamiske *Da'wah* gennem den politiske metode. Det vil sige, ved at arbejde for genetableringen af den islamiske Stat, via de islamiske tanker som har en realitet ifølge hvilken folk har indbyrdes forhold, hvormed deres tanker er relateret til livets affærer, eller organisering af forholdene. Med andre ord så sker det gennem det politiske arbejde for at genetablere den islamiske Khilafah gennem udspredelse af de islamiske tanker og bestræbelsen på dens vej.

Det er fordi, folk regeres af en eksisterende autoritet, som er blevet tilranet af regenter iblandt dem, eller fra andre. Disse regenter varetager deres borgeres affærer, med bestemte tanker og love. Denne varetagelse af affærene, udføres i specifikke begivenheder, med specifikke tanker, dvs. at specifikke problemer behandles med specifikke løsninger/behandlinger. Altså er disse begivenheder håndgribelige og opfattede, og deres løsninger er håndgribelige og opfattede, og deres resultater, hvad angår tilvejebringelsen af en interesse, og vedligeholdelsen af den, er også opfattede. Alt hvad der kræves af dem, som arbejder for at etablere den islamiske stat ovenpå ruinerne af det styresystem, er, at de henleder folks opmærksomhed til disse løsningers korrupsion, dvs. til ugyldigheden af de tanker og regler, hvormed disse begivenheder behandles. De er også nød til at fremvise, at den korrekte løsning til disse begivenheder, er en bestemt tanke eller en bestemt regel, og at dette er Islams tanke og Islams regel, så den islamiske tanke eller den islamiske regel appliceres over den tilstedeværende begivenhed. Dermed begribes reglens realitet, og dens betydning opfattes, hvilket så vil provokere tænkningen og vække følelserne. Hvad angår fremvisning af ugyldigheden ved de tanker og regler hvormed regenten løser disse begivenheder så er det ikke korrekt at gøre dette, i forbindelse med opnåelsen, eller den manglende opnåelse, af en interesse. Derimod så skal opklaringen ske ud fra den betragtning, at de er *Kufr* tanker, eller *Kufr* regler. Så det er ikke korrekt, at deres ugyldighed fremvises, ved at vise, at de ikke afstedkommer en interesse, eller at disse tanker og regler frembringer skade, eller at de ikke vedligeholder en interesse, eller at de forspilder en interesse. Derimod skal deres ugyldighed demonstreres ved en fremvisning af, at de er uislamiske regler, og at de er *Kufr* regler og at styre med dem, er ensbetydende med, at man styrer med *Taghoot* (falskhed). Ugyldigheden der skal fremvises, er, at de er *Kufr* tanker og regler, fordi sagens kerne handler om *Kufr* og Islam, og ikke interesse eller skade. Så når den korrekte løsning fremvises som en tanke eller regel, og det er Islams tanke eller regel, vil det ikke være korrekt at vise dens egnethed og forklare dens korrekthed, i forbindelse med realiseringen af en interesse, eller fjernelsen af en skade.

Derimod skal dens korrekthed demonstreres, og dens egnethed skal forklares, ud fra det faktum, at det er en *Hukm Shar'i*, ved at bringe et *Shar'i* bevis fra Bogen og Sunnah, eller fra et princip (*Qa'ida*), som er udledt fra Bogen og Sunnah, eller ud fra kendsgerningen, at det er en forgrening eller en sag fra forgreningerne (*Furoo*) og sagerne, som er tilknyttet en *Hukm Shar'i*, hvis beviser er velkendte.

Dette er altså måden, hvorpå ugyldigheden i de specifikke løsninger, hvormed regenterne løser de specifikke problemer, fremvises, og er derfor også måden, hvorpå man fremviser korrektheden og gyldigheden i Islams tanker. Altså skal løsningen til de tilstedeværende begivenheder, være direkte forbundet til den islamiske *'Aqidah*. Den islamiske *'Aqidah* tages som det eneste grundlag, hvorigennem disse tanker og regler betragtes. De betragtes ud fra det perspektiv, om det er Islam eller *Kufr*, og intet andet. For reglerne i verden er enten Islams regler eller *Kufri* regler; der er ingen tredje kategori. Man kan også sige at hele verden enten er *Dar al-Islam* eller *Dar al-Kufr*, og der er ingen tredje kategori. Derfor skal afvisningen af tanker og regler ske på dette grundlag udelukkende, dvs. Islam eller *Kufr*, og intet andet. Derfor skal vi sige om en tanke eller en regel, at dette er *Kufr*, hvis det reelt er *Kufr*, eller dette er *Haram*, hvis det reelt er *Haram*, og det shariamæssige bevis vil vise, at det er *Kufr*, og det shariamæssige bevis vil vise, at det er *Haram*.

Man skal forklare folk, at den der (bevidst) adopterer en uislamisk tanke eller regel, vil forlade islams fold, og dermed begå *Kufr* og frafald, hvis tanken eller reglen, hører ind under Allahs ﷻ ordrer relateret til *Iman*, som for eksempel tanken om adskillelse imellem religion og stat, eller at give penge til bygningen af en kirke. Han vil begå en synd, og vil blive straffet for den i Helvedesilden, hvis tanken eller reglen var blandt Allahs ﷻ ordrer relateret til handlingerne, og ikke *Iman*, som for eksempel tanken om nationalisme, eller at tage et rentebaseret lån fra banken. Altså skal grundlaget for disse tanker og regler, være den islamiske *'Aqidah*, og deres kriterium skal være Islam og *Kufr*, *Halal* og *Haram*. Altså bedømmes deres falskhed eller korrekthed på dette grundlag, og ifølge disse kriterier.

Når opmærksomheden henledes til de tilstedeværende løsningers korrupsion, gøres det med det formål, at forklare det eksisterende samfunds korrupsion, dvs. korrupsionen i de eksisterende forhold blandt folk. Og

deres korrupsion opstår ikke udfra det faktum, at de realiserer en interesse, eller forhindrer en skade, eller det stik modsatte. Derimod er det et resultat af korrupsionen i synet på livet, som kontrollerer disse forhold, hvorfra disse løsninger udspringer. Det er derfor at vi skal forbinde løsningerne til deres grundlag, og deres fejl skal forklares i forbindelse med deres grundlags falskhed, og ikke i forbindelse med interesse eller skade. Altså er det uundgåeligt, at løsningerne bliver kædet sammen med den *'Aqidah*, hvorfra de udspringer. Disse løsninger skal følgelig udfordres udfra den betragtning, at de udspringer fra en korrupt verdensanskuelse. De skal med andre ord udfordres som værende *Kufr* regler og tanker, uanset tilstedeværelsen eller fraværet af en interesse. Derfor er det afgørende, at udfordringen af de eksisterende forhold blandt folk foretages udfra den betragtning, at de er forhold, som er grundlagt på *Kufr* regler og tanker, og denne udfordring skal være koncentreret omkring dette grundlag. Fordi formålet med at udfordre dem, er at ændre dette nuværende samfund idet det er et uislamisk samfund, og fjerne de nuværende tanker og regler fordi de er *Kufr* tanker og regler. Så dette gøres for dermed at oprette det islamiske samfund og frembringe Islams tanker og regler i de eksisterende forhold blandt folk. Så formålet er, at gøre det islamiske synspunkt om livet fremherskende, og gøre den islamiske levevis til folkets levevis, om de er muslimer eller ikke-muslimer. **Dette opnås ikke ved at opklare en interesse eller en skade.** Dette vil kun blive opnået, ved at man gør den islamiske *'Aqidah* til livets eneste grundlag, og gøre *Halal* og *Haram* til det eneste handlingskriterium.

Så det handler om at restaurere denne tillid til Islams tanker og regler, fordi de er islamiske tanker og regler, som er udledt fra Bogen og Sunnah, eller hvad Bogen og Sunnah vejleder til af beviser. Det handler ikke om at restaurere tilliden til Islams tanker og regler, udfra betragtningen af en interesse eller skade. Den direkte handling, der skal udføres, er angrebet på de eksisterende forhold, hvis falskhed og korrupsion er et resultat af synspunktet, hvorfra disse forhold udsprang. Derfor er det afgørende at dette (intellektuelle) angreb på de eksisterende forhold, er et angreb på disse *Kufr* tanker og regler, fordi det er *Kufr*, med islamiske tanker og de islamiske regler, fordi de er islamiske, og intet andet. Og det er her den voldsomme kamp vil finde sted, dvs. om disse tanker og regler. Dette er en ideologisk kamp, hvor sinde og hjerter støder sammen intellektuelt og emotionelt, som slår gnister, hvormed sandhedens lys skinner, og dens storhed stråler, og korrupsionen i de nuværende tanker og følelser bliver tydelig, ved at man demonstrerer korrupsionen i det synspunkt, hvorfra de udsprang. Muslimerne fornemmer dermed forbindelsen imellem disse *Kufr* doktriner og deres oprindelse fra et *Kufr* synspunkt, ligesom en *Kafir* og hykler, udfra den intellektuelle kamp, og dybe diskussion, vil føle (dvs. indse) fejltagtigheden i dette *Kufr* synspunkt og korrektheden i det Islamiske synspunkt. Følgelig vil folk fornemme korrupsionen i de eksisterende regimer, og korrektheden i Islams styre (*Hukm*). Dermed vil de håndgribelige hændelser og nuværende begivenheder, afspejle denne korrekthed og sanddruelighed i Islams tanker og regler, og så vil der herske en overbevisning om dem. Fra denne overbevisning, vil tilliden til disse tanker og regler, udvikle sig udover alle andre tanker og regler, som eksisterer i verden i dag. Når så denne overbevisning bliver almindelig blandt folk, og tilliden koncentrerer i sindene, og der er en offentlig opinion, som udspringer fra en generel bevidsthed, vil genoprejsningen utvivlsomt være trængt ind i Ummah, og den vil have etableret staten, uanset hvilke hindringer der står i vejen for den. Dette er fordi de dynamiske tanker blæser den stærke politiske magt væk, og ødelægger enhver falsk tanke, og enhver korrupt regel. Og dette er metoden, som får disse begivenheder og hændelser til at afspejle korrektheden og sanddrueligheden i Islams tanker og regler. Så det vil sige, at engagere os i politik på basis af Islam, ved at udsprede Islams tanker og regler på det politiske grundlag. Det vil med andre ord sige, at man bærer den islamiske *Da'wah* ifølge den politiske metode. Altså forstår vi den hemmelige kampagne, som *Kuffar* foretager sig via deres 'muslimske' agenter, for at distancere muslimerne fra politik, for at drive dem væk fra politik, og få politik til at virke modsætningsfuld med Islams sublime natur og spiritualitet (åndelighed).

Vi indser også den skjulte krig, som *Kafir* staterne, og vores regenter, som er agenter for *Kuffar*, udkæmper imod de islamiske politiske bevægelser. Og dette er de eneste bevægelser, som vil genopvække Ummah reelt, etablere Staten, angribe *Kufr*, og returnere storheden til Islam. Af denne grund, bekæmper de disse islamiske politiske bevægelser, og driver muslimerne væk fra politik. Så Ummahs tillid vil ikke vende tilbage, den islamiske Ummah vil ikke blive genoprejt, den islamiske Khilafah vil ikke vende tilbage, før man engagerer sig i politik på basis af Islam. Derfor går sagen, med hensyn til at redde Ummah fra udslettelse, ud på at restaurere hendes tillid til korrektheden, sanddrueligheden og egnetheden i Islams tanker og regler. Og dette opnås ved at lade begivenheder og hændelser, afspejle denne korrekthed og sanddruelighed, således at den komplette overbevisning kan opnås.

Det er med andre ord ved, at man bærer den islamiske *Da'wah*, via den politiske vej, dvs. via arbejdet for at bringe den islamiske Khilafah tilbage, hvormed Allahs Sendebud ﷺ frembragte den islamiske Ummah, og den islamiske stat. Bortset fra det faktum, at dette er en håndgribelig realitet, som driver personen til at tage denne vej, og ikke adoptere nogen anden vej, så er det også en *Hukm Shar'i*, som Muslimen skal overholde, og han skal begrænse sig til denne vej, og ikke følge nogen anden vej.

Altså er dette den eneste vej, som muslimer er forpligtet til at følge. Det eneste arbejde muslimer er pålagt at udføre i dag før de udfører nogen anden handling, er etableringen af den islamiske stat, dvs. genetableringen af den islamiske Khilafah. Metoden herfor, er den intellektuelle og politiske 'omvæltning', som destruerer de falske tanker, og nedlægger det korrupte styre.

Artiklen er oversat fra arabisk.